

Motion till riksdagen

1989/90:A19

av Inger Schörling m.fl. (mp)

med anledning av prop. 1989/90:95 om allmänt
lönestopp

I propositionen föreslås en temporär lagstiftning om lönestopp. I lagförslaget föreslås även att arbetsmarknadens parter bör bli bundna av fredsplikt i fråga om löner och andra ersättningar till arbetstagare.

Det är stötande för de resurssvaga grupperna att veta, att deras krav på rimliga villkor trycks tillbaka av folk som sätter sina egna löner. Av denna anledning finner miljöpartiet de gröna det välmotiverat, rimligt och ur samhällspsykologisk synpunkt värdefullt att riksdagens ledamöter tar del av sitt samhällsansvar och föregår med gott exempel.

För att undvika massmedial fokusering och uppslitande debatt var gång man vill höja sina redan höga arvoden, är dessa numera kopplade till de statliga byråchefernas löneutveckling. Därmed erhålles en automatik i höjningarna, som undanröjer större delen av risken för debatt inför öppna kameror och granskande medborgarögon.

Det bästa sättet att föregå med gott exempel är att man successivt sänker sina egna löner samt uppmanar andra kategorier, som har lika hög eller högre lön, att göra sammalunda. En rimlig början till dessa sänkningar kan förslagsvis vara 5 % av bruttolönen.

Hemställan

Med hänvisning till vad som i motionen anförts hemställs

att riksdagen beslutar uppdra åt förvaltningsstyrelsen att utarbeta förändring av gällande författning (SFS 1988:589) i syfte att sänka ledamöternas löner med 5 %.

Stockholm den 12 februari 1990

Inger Schörling (mp)

Claes Roxbergh (mp)

Kent Lundgren (mp)

Gösta Lyngå (mp)

Hans Leghammar (mp)

Per Gahrton (mp)